Effect van mijn worsteling tot nu toe

De stappen, die ik sinds begin dit jaar heb gezet VOOR MEZELF beginnen steeds meer hun effect op mij te hebben. Ik merk echt, dat ik op een natuurlijker, vanzelfsprekender manier voor mezelf kies. Voorheen moest ik er bewust voor kiezen, om voor mezelf te kiezen. Het was altijd eerst nadenken en dan pas doen. Nu gaat het vloeiender en betrap ik me er later pas op, dat ik echt voor mezelf heb gekozen.

Het wordt natuurlijk, zoals altijd wel beproefd. Opeens komen er weer die oude pijntjes steken. Zeker doet het me wel nog wat, dat kan ik niet ontkennen. Maar het komt niet meer zo binnen, ik weer het eerder af. Ik herken het en kies er op een natuurlijkere manier voor om het langs me heen te laten glijden. Ik neem het even in me op, voel wat het nog doet en laat het daarna weer los. En lukt het me niet om het direct los te laten, dan doe ik het nodige om het zo snel mogelijk wel weer los te laten.

Dit merk ik ook in het aanvoelen van dingen van Hans. Ik voel wel vaak dingen die van hem afkomstig zijn. Ik registreer het nu meer als een gegeven. Voorheen trok ik het me allemaal persoonlijk aan en werd ik heel onzeker. Nu registreer ik het. Vaak raakt het een gelijk gevoel aan in mij, omdat dat met elkaar resoneert. Dan ga ik aan de slag met dat wat er in mij niet lekker zit en houd ik me niet meer zo bezig met Hans zijn deel hierin.

Ik zou willen zeggen wat de magische formule is. Ik heb hier toch zo lang mee geworsteld en nu lukt het me opeens. Het zal zeker nog wel op en neer gaan, stabiel is het pas als ik het volledig heb geïntegreerd. Maar ik weet wel dat ik nu een mooi punt bereikt heb voor mezelf.

Het heeft zeer zeker te maken met het durven kiezen voor mezelf. Ik denk dat daarin niet een magische formule is te vinden, het is het resultaat van de hele worsteling die eraan vooraf is gegaan. Ik geloof niet in boekjes e.d. die DE formule voor je zielsgeluk presenteren. Het zijn stuk voor stuk waardevolle handvatten. Ieder moet voor zichzelf aanvoelen welke handvatten voor hem werken. Ik heb weinig met dit soort methodes, ik kruip blijkbaar liever door de modder om er dan sterker uit te komen. Dat past bij mij en iedere weg is even waardevol vind ik. Ook hierin merk ik, dat ik dichter bij mezelf ben gaan staan. Voorheen liet ik me nog wel eens aan het twijfelen brengen als iemand toch echt vond, dat ik een bepaalde methode moest onderzoeken, want het was toch zo veelbelovend. Het heeft me eens een vriendschap gekost, omdat ik "nee" zei en na aandringen van de ander nogmaals en heel duidelijk "NEE" zei. Tja, is dat vriendschap, als je het nee van de ander niet respecteert en als je als een gebeten hond reageert als de ander nogmaals nee zegt. Ik ben er later achter gekomen, dat het meer een concurrentiedrama was, waar ik voor paste. Ik houd niet van concurrentie, ik houd bijvoorbeeld ook niet van competitie. Ik vind dat we allemaal gelijk zijn en er niemand beter, of slechter is dan een ander. Ja, ook dat oude pijnpunt komt zo nu en dan weer langs waaien. Iedere keer wordt me weer de vraag gesteld, of ik de stap achteruit, of opzij zet, zoals ik dat in het verleden altijd deed. Nee, op de een of andere manier doe ik dat dus nu niet, maar ik voel er ook niets voor, om een stap voor die ander te zetten. Ik blijf staan en loop verder op mijn pad.

Tja en dat pad, dat is de laatste weken wel eens eng, want ik toon mezelf heel erg kwetsbaar. Maar in mijn kwetsbaarheid heb ik door mijn hele worsteling in mezelf wel steeds beter mezelf leren waarderen zoals ik ben. Ik ben dan nu ook pas op dat punt, dat ik achter mezelf kan blijven staan. En het verbaast me hoe goed ik het los kan laten wat Hans van mij vindt, nu hij een deel van mij boek heeft. Ik voel zijn intentie naar mij en sommige dagen voelt dat niet fijn, dan weet ik dat hij met zichzelf worstelt. Ik laat me nu

niet meer wijsmaken, dat ik dat veroorzaak, wat ik voorheen wel nog deed. Ik weet, dat ik enkel dat kan aanraken wat er al is en dat ik niets beters kan doen dan mezelf zijn. Heeft hij er zoveel moeite mee, dat ik zo ben zoals ik ben, dan loopt hij met een boog om me heen. Dat voelt niet fijn, maar ik wijs mezelf hierdoor echt niet meer af. Ik weet dat als hij de openheid en eerlijkheid naar zichzelf kan toelaten, zodat hij ook kwetsbaar durft te zijn in zichzelf, dat hij mij zal begrijpen. En DAT voel ik de laatste dagen heel fel. Ik merk echt, dat de omgeving (Hans en mijn partner) wordt uitgenodigd om verder te kijken. Beiden hebben me lang niet gezien, ja ook mijn partner. Maar nu ik eindelijk echt mezelf blijvend durf toe te laten, merk ik dat ik het ook niet meer toelaat, dat de ander me vanuit een oppervlakkigheid toelaat. (wat een spiegel!!)

Hans ziet me wel de laatste dagen, maar nog niet vanuit zijn ziel. Dat heeft tijd nodig en die geef ik hem tot in de eeuwigheid. Nu weet ik dat ook hij weer zal gaan terugkrabbelen en dat ik dan weer word uitgenodigd om ook dan te blijven staan. Dat is mijn deel waar ik weer mee verder mag. En iedere stap is een wonder, dat ik zo word vooruit gedreven naar meer balans in mezelf, meer stabiliteit, meer kracht. Ik weet het leven hierdoor steeds beter op waarde te schatten en ben immens dankbaar dat alles in het universum zo perfect in elkaar zit, zoals het blijkt te zijn. En daarom, omdat het zo'n perfect gegeven is, geef ik vandaag een speciaal plekje op mijn site voor een aantal Universele Wetten, die altijd en overal aanwezig zijn en in alles meer en meer naar voren komen, zodra je je hiervan bewust wordt. Ik heb deze wetten juist door Hans heel bewust leren ontdekken en de uitleg die ik geef, is dan ook volledig vanuit mijn eigen visie en beleving. Dit is hoe deze Universele Wetten bij mij aanvoelen, hoe ik ze beleef en en ervaar. En ik wil ieder, die deze wetten wil ontdekken, uitnodigen om in zichzelf te voelen hoe deze wetten er voor hem/haar zijn.

Veel liefs Anna, 25/2/2014